

מסורת הש"ס

(א) וְלַעֲשֵׂה יִתְחַל (ב) רַשְׁמִי מִיָּן
וְהִרְשִׁי מִקְדָּשׁ הַבְּרִיטָה וְגֵרָם מִלֵּי
יִתְחַל (ג) חֲרִיטָה (ד) חֲרִיטָה.
(ה) שְׁמִתָּה קוֹמָה כִּי לְהִנָּחֵם וְהִנָּחֵם
פִּרְקִי וְכִי חֲרִיטָה. הִרְשִׁי.
(ו) לְהִנָּחֵם לְדִלְחִים בִּלְחִין חֲרִיטָה
לֵה נְמִי חֲרִיטָה וְלִכְחֵם לְפִרְשֵׁי וְלִמְרָה
אֲפֻכָה לְחִיטָה לֵמַע מִנְחָה וְכִי
נְמִי לְחִיטָה לְקִתָּן וְהִנָּחֵם
נִמְחָה. (ז) וְלִרְשִׁי לֵד לְדִלְחִים בִּלְחִין
חֲרִיטָה לֵה וְלִכְחֵם לְפִרְשֵׁי כִי.
(ח) כִּי מְלִיטָה וְכִי חֲרִיטָה לְרִשְׁוִי
חֲדָה לֵד. (ט) חֲרִיטָה. (י) וְלִכְחֵם
מִיָּן. (כ) לְרִשְׁוִי חֲרִיטָה. רִשְׁוִי כִּל
חֲרִיטָה דְּרִשְׁוִי.
(כא) חֲרִיטָה.
(כב) חֲרִיטָה.

תורה אור השלב

1. והיתה לו ולזרעו אחרי
ברית כהנת עולם תחת אשר
קנא לאלהיו ויכפר על בני
ישראל:
2. וכל קרבן מנחתך במלח
תמלח ולא תשביט מלח
ברית אלהיך מעל מנחתך על
כל קרבנך ותקריב מלח:
ויקרא ב יג

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה קף כל וכו' ורס
הקד' ואח"כ מ"ה מנחה
שמות קומץ דמנחה:
(ב) ד"ה אי מנחה וכו'
דמזמר כמנחה דלראתיה
גאס חובל לא אמת דליכא
לפרושי הפשט בגמ' הכי
אזיל רס שמעיר וכו' הני כחד
לכך בחד צד להכי
אנשורי: (ג) ד"ה מ"ה קרבן וכו'
לכ"ל ויתביח קומץ נמחק:
(ד) ד"ה הדל אמר וכו' לכל
אחרים שצניעם חזין לו
חוב: (ה) ד"ה מלאנשורי וכו'
מעטתיה קרא הקד' ואח"כ
ד"ה אתר בחד צד מין דמנו:

שיטה מקובצת

[illegible]

שמותי להוציא אברים אלה היה
אף על כן ששמי' להוציא את כל הרה
מסתבר: כי יכול אדם מנחה לזה
ורבות הלבנה כי ח"ל כי והיה
זהו אמר על כל קרבן והיה פ'
כאילו לא היה פסול וכלל אמר
לרבן כי ח"ל על כל קרבן כלום
לרבן אחר אבל עמו כל לבונה על
והלא אין אחר בא פסוה ואמר
ענין אדם חובב הלא ופעל מ'
משום פסול דאשכ' נפסי אשכ' אשכ'
ככלי אחד אבל השתא פסול הא
משום נחתן וזו הדין קרימור
דמי למלמד דנפסי אשכ' אשכ'
הא הלא איכא למימר דברס איכא
דקתי (דששתא) ליכא ברס דלא
היה קאמר ככלי דכולהו אלא

נדרים אמורה במלח. שלא תפסוק מקרבנות. בין לרבי יהודה בין לר' יוחנן ליכא מילי אלא משמעות דרשבין: **רב.** דלמך (ו) ו' החמירה זמין לנא החמירה. כהנא דידן ס'יל דלמך לא מלח הקומץ כשר: **שור קרב** לנא חמורה. דמליחא קומץ בדרשו של מוצח היא כדלמך משמעתא [כא:] בדרשו של מוצח ששם מוליחא את

וקומץ: עֲשֵׂה. נקראו קרבן שנאמר
 והבוללות הכללו על קרבן העֵשִׁים
 וְנִמְחֵהוּ וְדָם אִשִּׁיק קרבן שהוּא
 עֲשֵׂיק כָּל הַדָּם: אֲחֵרִים בָּלִין לֹא
 חֹכְמָה. שְׁאֵרֵיהֶם עֲשֵׂה לְהַקְטִירָהּ: אָף
 עַל שְׁאֵרֵיהֶם עֲשֵׂה עֲשׂוּיִן מִלֵּחַ יִצְחָק
 עֲשֵׂה וְדָם (א) קוֹמֵץ דִּמְחָה
 מִמִּיתָר שְׂרִירִים וְדָם מִמִּיתָר אִמּוּרִין
 וְנִמְחָה וְכֹשֶׁר לְכַהֲנִים: (ב) אִי מֵה
 נִמְחָה מִיּוֹדֵעַ שְׁמֵרֵה. הִי פִּרְיָן
 (א) אִי אִימָה כִּי הִיכִי דִמְרָצִין כָּל דִּמְמִי
 וְהִי בִּסְאִי דָם שְׁאֵרִים בָּלִין חֹכְמָה
 (ב) לֵהֵן תִּרְבִּי נִמִּי דָם דִּמְמִי לֹא לְאִשִּׁק
 יִשְׁאָף בְּחֵד דָּם דִּמְמִי כְמוֹתָה (א) וְאָף
 לֵהֵן לְאִשִּׁק עֲשֵׂה הוּא אִתְּלָה דָּלָה נִמִּי
 לֵהֵן בְּמִיתָר מִלֵּחַ (ב) מִשְׁעוּטָה אִתְּלָה
 מִשְׁעוּטִי דָם דִּמְמִי כְמוֹתָה (ב) וְלִרְבּוּי
 דִּלְאֵרִים (אִשִּׁיק) חֹכְמָה לֹא אִתְּלָה לִיכָּל
 פְּרוּשָׁה אִתְּלָה אִתְּלָה שְׁמֵרֵה
 אִתְּלָה אִתְּלָה אִתְּלָה מִתְּרִין דִּלְאִי לִמֵּה
 לִי לִימִיתָר מִעַל מִנְחָתָךְ יוֹמָה (ב) (א)
 (מִי) דִּלְאֵרִים לְקַמֵּן מִסְתַּבְּרָה הִי
 זֹה לִי לְמִלֵּחַ שְׁקֵן אֲשִׁבֵּי מִיִּרְאָה אִימָן
 לִבְכֵּךְ עַד כִּרְכָּח (א) כֹּהֵלֵה הִי צִי
 אִתְּלָה הִי בְּחֵד דָּם (א) לִבְכֵּךְ אִתְּלָה
 מִשְׁעוּטָה לְמִשְׁעוּטִי חֵד מִיִּיחִיו: כֹּהֵלֵה. גֵּם
 שְׂרִירִים: חֵלֵק קִרְבֵּן. (א) (ב) (א) קוֹמֵץ
 כָּרֵב קִרְבֵּן מִנְחָתָךְ (וִירָקָה) (א) צִנִּי
 נִמְחָה. כְּגוֹן הַאֲמִירָה הִי עַל לְבוֹשָׁה
 יִמְחָר צִי הִי עַל עֲשׂוּן (לְקַמֵּן קֹדֶה)
 (א) לֹא יִפְתּוּחַ מִן הַקּוֹמֵץ: מִנְחָה כְּפִינִים
 (א) (ב) (א) מִיִּיחִיו דִּלְאִי לִימִיתָר: הִי

והא אמרת מה מנחה פרט כלל ומנחה פרט כלל אחריתא לא ^א הדר אלא אלא כעין הפרט מה באין חובה לה אחרים ^ב (אחרים דבאין חובה בהדי אימורין הוא דא באה עמה בכלי אחת דמתכשרא בהו מנחה פרט מפורש שאחרים באין ומתרת ומאי ניהו לבב מדיצטריך מעל מנחה מר מעל מנחתך ואל אברים הוה ליה לרבוויי אישים כמותה בחוץ

[illegible]

וְיִשְׂרָאֵל מִה הָיִיתָ מְפֹרָשׁ מֵהָאֲחֵרִים בְּאֵימָה חֹבֶלֶת לָהּ וְגו' מִתְחַלֵּל
פִּירֹשׁ וְיִימָא כִּלְלָא קָמָא דְּרוּקָא אִי נִמְי וְאִפְּלוּ לִגְוִיָּה (כִּלְלָא
בְּמִרְמָה דְּרוּקָא עֵנִינִי שֵׁן יִדְדֵיךְ כְּדִמְכּוּחַ בְּרִישׁ כֻּלָּא מְעַרְבִין (מְעִירִין דְּז' כִּלְלָא)
וְאִרְבֵּן עֵינִן צִפְרָק שְׁלֵשָׁה מִינִין (מִיר דְּז' לֵשׁ) וְשִׁמְאָה יֵשׁ מְקוּמוֹת (ז' שְׁמִים
וְשִׁלְשָׁה י' מְקוּמוֹת) וְשִׁחֲבִי לִיה
י' ל' הָאֵשׁ אֵלָּא בְּחֹד זֶד:

מנחתך מעט
מבשרך
בזהו לך מיתו בחד צד פי' כמו ש'
לית ליה אלף חד ולבסמך מונה
לדדין הרבה דס לא חשיבי ליה הכי
לדדין וסא דקמני צביימא אציזי מעל
דמשמע ליסנא דלי לא חכיב מעל
מנחתך הייתי מנחה דס ואזכרה
הייתי מזריך שני לדדין דמשמע הכא
המנא נקט האמת שזך ליה ראו
לדדנא וסש"ס טועה כאן להקשות
דנכני שני לדדין והמתקן מומיה לו
מתוך הפסוק דלמנא נפשו סגי צד
דס: ואימא מעט מנחתך וסא
מעט אמרין פי' צבאריס ליכא אלף
חד דל שפאריס חליס חובב ודכס דס
דל שפאריס כמותה ומה ראי' ל' לדחות
אזכריס ולמעט דס אימא איפכא:
שבח' אזכריס באן חובב אלף צב'
כמו צפאריס סימן אשכ'י
טמ"א ואין הש"ס מפרש אלף אחוזה
ומפרש רבינו חס ל' אורל כמותה
שרגילות למלוא אורכלין ולפי שאין זה
קולא וחומרנא לא חש הש"ס לפרש:
אזכרה

ההבאה בפני עצמה ולבונה הבאה בבזיכין והקמרת בהן משיח ומנחת נסכים אימורי חטאת ואימורי אשם אימורי קדשים קלים ואברי עולה ועולת העוף ^י מניין בדבך תקריב מלה אמר מר אין לי אלא קומץ (מנחה) מרבה אני את הלבונה שכן באה עמה בכלי אחד ויוצרת שאחרים באין חובה לה הכי קאמר אימא קרבן ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט מנחת אי מידי על כל קרבן חזר וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן פרט מפורש שאחרים באין חובה לה אף כל שאחרים באין חובה לה מאי ניהו עצים אף כל עצים אימא ^י לה ניהו לבונה ^י ואיתיה דם דאיכא נסכים ^י נסכים מ"ט אכילה ושתיה אדרבה כפרה ושמחה אלא לבונה ^י [נסכים אין באין בכלי אחד] אבל עצים כי היכי כמי מתכשרא בהו כולוה קרבנות ואימא ^י מה הפרט חובה לה ומתרת אף כל שאחרים באין חובה לה ההבאה בבזיכין דשריא לחם ^י אבל מידי אחרינא לא ולא מעל דמך ממלל להנך כולוה אתו בהך צד אמר על דמך ואימא מעל מנחתך ולא מעל איברך מסתברא וכן ^י (אשכ"נ טמ"א סימן) אחרים באין חובה לה כמותה כמותה נותר כמותה טומאה כמותה מעילה כמותה אדרבה

ועל כרחק הדרגין למיתלת קמיתיהו לכל (ו) שאחרים באין לה חובה
ממלת ב' ואייתי דם דאיבא נכסים. יין ושמן באין לחובה לזבח:
ולאחר כפרת דם שכיפר על החטא באו היין המשמחם אלהים
ל גב דנקמים באין לו חובה לא דמו ללנונה הבאה לו לו חובה
ככלי אחד: **מודאיגטריק מעל מוסתאן**. למעוטי דם אלמא לא ירי חובה
בכונתה ממכלל דהקן כוליהו דלא מעטיניהו קרא (ט) מחד לא אחו ב' כיון
גל האש ושפרת למעוטי דם שאני נשקף: **בזוקי כמותה**. דכל מנחה
הבדים ועל הפרוכת: מנחה ואכרים חייבין משום נותר וטומאה
משום נותר וטומא (י) ויפלה (ז) מאשרם דם מקדישין (ז) ויפקד ב'.

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

א א ב מיי פ"ה מהל' אסורי
מוצח הלכה יא:
ב ג מיי שם הלכה יב ופי"א
מהל' פסוק"מ הלכה טז:
ג ד מיי פט"ז מהל' מעה"ק
הלכה יד ופ"ד מהל' תמידין
ומוספין הל"ן:

שיטה מקובצת (המשך)

[illegible][illegible]